

z obsahu:

- Úvod
- Viete o tom, že...
- Oznamy
- Blahoželáme!
- Mládežnícke okienko :-)
- Ako som organizoval výročie ordinácie
- Ako je to s nami, ľuďmi
- Milovať budeš svojho blízkeho
- Zborový deň
- Kvíz
- čítam - čítaš - čítame...
- Rozhovor s PaedDr. Milošom Kollárom, PhD., riaditeľom ESSÍ Červenica
- Rozpis služieb Božích

Podte ku mne všetci, ktorí sa namáhate a ste preťažení; ja vám dám odpočinutie! Vezmite na seba moje jarmo a učte sa odo mňa, lebo som krotký a pokorný v srdci, a nájdete si odpočinutie duše; lebo moje jarmo je lahodné a moje bremeno ľahké! Mt11, 28 – 30

Tento text je vodiacim mottom k našej téme: „Krotkosť a pokora“. Prečo? – Pretože Pán Ježiš Kristus nás volá k sebe, zasľubuje nám odpočinutie na duši – „moje jarmo je lahodné a moje bremä ľahké“. Ťažké jarmo o ktorom sa tu Pán Ježiš zmieňuje môže znamenať – bremeno hriechu; bremeno zákona (neprimerané požiadavky náboženských vodcov); utlačanie od vlády; únavu v hľadaní Boha. Všimnime si teraz, že Pán Ježiš nás neposiela za nejakým šamanom, mudrcom, ale hovorí veľmi jednoducho: „učte sa odo mňa, lebo som krotký a pokorný v srdci.“ On je ten Učiteľ, ku ktorému máme prichádzať a na Jeho živote pozorovať tú správnu náuku. Tá nie je iba v slovách, ale najmä v spôsobe života - „lebo som krotký a pokorný v srdci.“ Krotkosť a pokora!

Čo je to vlastne krotkosť: apoštol Pavel hovorí, že je to jedna kresťanská cnosť z ovocia Ducha Svätého. Ako by sme to slovo mohli chápať? Dalo by sa to vysvetliť ako: pokojnosť, jemnosť, miernosť, byť kľudným, zdržanlivým, vľúdny. V roku 1839 George Bethune napísal: Snáď za žiadnu cnosť sa ľudia menej nemodlia a ju menej nepestujú ako krotkosť. Skutočne sa viac považuje za súčasť prirodzeného založenia alebo vonkajších čŕt a spôsobov, než za kresťanskú cnosť, a zriedka si uvedomíme, že nebyť krotkým je hriech. Pán Ježiš nám hovorí: učte sa odo mňa. Ak máme výbušnú povahu, tak to jednoducho patrí k nášmu životu a nie je potrebné meniť to? On jasne hovorí: „Učte sa odo mňa!“ - aj ku

krotkosti. Teda k zmene svojej povahy. Aj o krotkosť máme prosieť na modlitbách. Na to nesmieme zabúdať. Krotkosť je aktívny rys, pretože určuje, akým spôsobom by sme mali jednať s ľuďmi. Na druhej strane pokora (o ktorej si povieme až o chvíľu) je pasívny rys, lebo určuje skôr patričnú reakciu, keď s nami druhí zlé zaobchádzajú.

„Podte ku mne všetci ... lebo ja som krotký“ hovorí Pán Ježiš. Prečo sa ľudia dokázali približovať k Ježišovi? Celé Kristovo chovanie bolo totiž také, že ľudia často nachádzali v Jeho prítomnosti upokojenie. Cítili, že Ježiš ich nezavrhuje pre ich slabosti, nezráža ich „ťažkou rukou“, predovšetkým s nimi nakladá krotko, mierne. Ako sa cítia ľudia v našej prítomnosti? Krotkosť Pána Ježiša nás vedie k snahe o to, aby sa ľudia v našej prítomnosti cítili pokojne. Aby vycítili pri nás samotných krotkosť a sebaovládanie. Tu predkladám niektoré základné prejavy, po ktorých človek spozná pri nás krotkosť:

- rešpektujeme dôstojnosť druhého človeka, nepresadzujeme tvrdohlavo svoj postoj

a názor, ak vieme určite, že ten druhý sa mylí, snažíme sa ho láskavým presvedčaním poopraviť – nikdy nie dominantným postavením, alebo zastrášaním.

- krotkosť taktiež znamená, že sa vyvarujeme hrubých nadávok, preklínania. Tu krotkosť súvisí so sebaovládaním.

Viete o tom, že...

... jeruzalemský chrám mal niekoľko podôb?

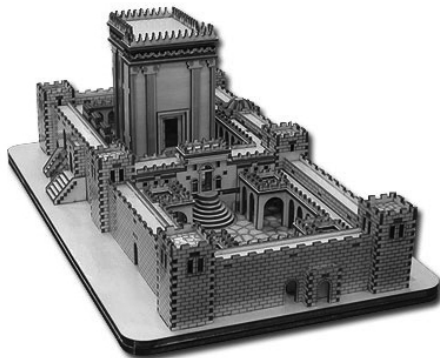
Chrám patrili vždy medzi najstaršie historické stavby, ktoré človek postavil. Boli zasvätené všelijakým bohom, ktorých si človek vo svojich predstavách vytvoril. Ak prechádzame históriou Izraelského národa, tak z doby Patriarchov o žiadnych chrámoch nevieme. Boli to kočovníci, ktorí sa stále niekde pohybovali po krajine. Chrám stojaci na jednom mieste by bol pre nich iba komplikáciou. Boh sa im zjavoval na mnohých miestach, a preto stavali oltáre alebo posvätné stĺpy, ktoré tieto výnimočné udalosti pripomínali. Keď sa stal Izrael národom, bolo potrebné **postaviť nejakú svätyňu, kde by sa ľud mohol zhromažďovať**, a tak dal Mojžiš uprostred stanového tábora Izraelcov postaviť svätostánok, kde bola uložená truhla zmluvy. Takto si vystačil Izrael až do čias kráľa Dávida, ktorý potom, čo si upevnil moc, vystavoval Jeruzalem a vybudoval si v ňom veľkolepý palác. Vtedy sa začal venovať myšlienke, že on sám býva v honosnom sídle, a truhla zmluvy je stále uložená pod obyčajným stanom.

Tu sa začína história Jeruzalemského chrámu. Bol zasvätený Bohu Jahvemu, ale ľudovo niesol názov podľa svojich staviteľov. A tak prvý sa nazýval aj **Šalamúnov chrám**, ktorý stál až do zničenia Babylončanmi, potom s prvými navrátilcami zo zajatia na Kýrov podnet začala stavba druhého chrámu, ktorá sa pripisuje Zerubábelovi, a tak ho často nazývali aj **Druhý chrám, alebo Zerubábelov chrám**, a nakoniec to bol **chrám Herodesov**, ktorý ho dal generálne opraviť, aby sa zapáčil židom. Teda v dobe Ježišovej chrám nazývali Herodesovým.

Postupne sa pozrieme na podrobnejšie informácie o tejto veľkej, a pre židovské náboženstvo aj veľmi dôležitej stavbe.

Šalamúnov chrám

Ako som už skôr spomenul, túžbu postaviť dom pre Hospodina mal zbožný kráľ Dávid. Hospodin však Dávida v tomto pláne stopol, pretože jeho ruky boli od krvi. Ale Dávid túto myšlienku nikdy celkom nezhodil. Začal zhromažďovať materiál a rozličné cennosti, a popri tom zakúpil pozemok na veľkolepú stavbu. Bolo tomu tak aj preto, lebo mu **Hospodin povedal, že nie on, ale jeho potomok vybuduje dom Hospodinovi**. Zo stavbou začal až jeho syn Šalamún (vládol 961-922) v štvrtom roku svojej vlády, a dokončil ju po siedmich rokoch. Presnú polohu Šalamúnovho chrámu, ako aj rozloženie svätyne dodnes nevieme. Vieme len, že bol umiestnený na tom istom mieste, ako Herodesov chrám v dobe Ježišovej, ale napriek popisu, ktorý máme v 1Kr 6-7 a 2Kron 3-4 si presné rozmiestnenie predstaviť nevie-

me. Nepomohli tomu ani vykopávky sponzorované nadáciou Exploration Fund. S najväčšou pravdepodobnosťou boli tieto stopy zničené pri vojnách a rozsiahlych prestavbách.

Šalamúnov chrám mal dve nádvorie - vonkajšie a vnútorné, bronzový oltár, kde sa zapalovali obete, veľké bronzové umývadlo pre rituálnu očistu, súčasťou chrámu boli miestnosti pre kňazov a, samozrejme, **svätyňa svätých**. Všetky miestnosti boli obložené cédrovým drevom a podlahy boli z cyprusového dreva. Predpokladá sa, že z vnútra nebolo vôbec vidieť kameň. Steny a dvere boli vyzdobené vyrezávanými kvetmi, palmami a napodobeniami anjelov. To všetko bolo poväčšine potiahnuté zlatom.

Chrám bol blízko kráľovského paláca. Niektorí historici predpokladajú, že chrám bol pôvodne vybudovaný ako kráľovská svätyňa, teda pre kráľa a jeho rodinu, ale prístup do neho sa neobmedzoval iba pre nich.

Stavbu chrámu zveril Šalamún týrskemu staviteľovi a na prácach sa podieľali aj fenickí robotníci. Možno kvôli lepšej predstavivosti o veľkosti a rozsiahlosti stavby stačí spomenúť množstvo robotníkov, ktorí chystali drevo a kameň na stavbu.

Nútené robotníctvo pozostávalo z tridsaťtisíc mužov. Z nich posielal do Libanonu v mesačných zmenách desaťtisíc, takže mesiac boli v Libanone a dva mesiace doma. A nad robotami bol Adonirám. Šalamún mal sedemdesiattisíc nosičov bremien a osemdesiattisíc kameňárov na vrchoch. Okrem vedúcich úradníkov, dozorcov nad robotami, mal Šalamún tritisícristo nadriadených nad ľudom, ktorý pracoval. 1Kr 5,27-30. Myslím, že tieto čísla lepšie vystihnú obraz chrámu, ktorý dal kráľ

Šalamún postaviť Hospodinovi.

Chrám potom nasledujúce desaťročia slúžil aj ako štátna pokladnica. Keď sa kráľovstvu darilo a panovník sa venoval aj duchovnému životu, chrám bohatol. Ak to bolo opačne, tak aj chrám chudobnel. Napríklad za Šalamúnovho syna Rechabeáma egyptský panovník Šišak odniesol celý chrámový poklad. Za kráľa Chizkiju vyplátili chrámovým podkladom asýrskemu kráľovi Sancheriba, a tak si kúpili mier. Keď bolo kráľovstvo v úzkych, používal sa aj chrámový poklad, či chrámové zlato.

Koniec Šalamúnovho chrámu prišiel z rozmachom Babylónie a panovníka Nebúkadnecara, ktorý ho v rokoch 597 a 587 pred Kristom vykradol a zbúral. Všetky cenné veci chrámu, rôzne náčinie, poháre a nádoby boli odnesené do Babylona, ako sa to spomína v knihe proroka Daniela, či v 2. knihe Kráľov. Na štyri desaťročia ostal Jeruzalem bez honosnej a ústrednej stavby. Ale tak ako chrám bol zničený aj celý Jeruzalem.

O druhom, Zerubábelovom chráme sa dočítate v ďalšom čísle nášho časopisu.

Jaroslav Petro

Pozor – Pozor – Pozor – Pozor – Pozor – Pozor – Pozor – Pozor – Pozor

⇒ Zborové presbyterstvo na svojom zasadnutí 20. septembra 2013 rozhodlo, že začneme s opravou strechy kostola v Obišovciach. O opravu strechy sme požiadali firmu, ktorá nám menila plech na veži kostola, a s ktorou sme mali dobré skúsenosti. Ak by však nebolo v nasledujúcich mesiacoch vyhovujúce počasie na takúto prácu, výmena strechy sa bude realizovať na jar budúceho roku. V súvislosti s touto finančne náročnejšou prácou by sme chceli porosiť členov nášho cirkevného zboru, aby nezabudli na cirkevný príspevok na tento rok, ako aj na zbierku na opravu kostolov vo výške 16,60 € na člena zboru. Tieto peniaze sú viazané práve na takúto opravu. Za pochopenie vám vopred ďakujeme.

(Pokračovanie zo strany 1)

- taktiež, ak už máme niekoho pokarhať, tak to nebudeme robiť hrubo, grobiansky, ale citlivo a vládne, so slovami útechy, a tiež aj s povzbudením. Spomeňme si na krotkosť Pánovu z udalostí, keď po Petrovom zapretí sa pozrel na svojho učeníka. Vtedy stačil pohľad...

Taký je Pán Ježiš Kristus, od ktorého sa máme učiť.

Pokora! „Učte sa odo mňa, lebo som krotký a pokorný!“ – hovorí Pán Ježiš. Rýchlo vybadáme vo svojom živote, ak je niekto pyšný. Pyšný rečník rýchlo odpudí od seba svojich poslucháčov. Takisto aj pyšného vodcu čochvíľa prestanú zástupy nasledovať. Iba ak zo strachu. Ak sa pozrieme na Pána Ježiša Krista – Syna Božieho, vybadáme u Neho veľkú pokoru, ktorá priťahovala ľud.

Dôležitosť tejto cnosti pramení zo skutočnosti, že predstavuje súčasť Božieho charakteru. Boh vo svojej majestátnosti a vyvýšenosti sa vie skloniť ku hriešnikovi. Boh pozoruje svoje diela a vie skloniť v láske pomocnú ruku. Nadovšetko sa táto cnosť a vlastnosť, ktorú môžeme menovať „pokora“, prejavila v poslaní Ježiša – Božieho Syna na túto zem, ktorý pokorne prijal úlohu služobníka. Pokora u človeka začína úctou k Bohu. Spoznávame Božiu majestátnosť a svätosť, spoznávame svoju hriešnosť a nehodnosť, a to nás vedie ku pokore a nie ku pýche a namyslenosti. Ak je veriaci človek skutočne pokorný pred Bohom a Jeho slovom, bude tiež pokorný v oblasti vlastných darov, schopností a úspechov. Bude si uvedomovať a vďačne uznávať, že všetko čo znamená a všetko čo má, pochádza z Božej ruky.

Pán Ježiš Kristus je našim učiteľom, od ktorého sa máme učiť aj krotkosti a pokore. Túžme po tom, aby sa ľudia aj v našej blízkosti cítili pokojne, ako aj v Jeho blízkosti. Na modlitbách nezabúdajme na krotkosť a pokoru. Iba v krotkosti a pokore spoznáme riadenie Božie, keď cez mnohé súženia a skúšky vchádzame do Božieho kráľovstva. Amen.

Mgr. Radoslav Grega
zb. farár v Opinej

Blahoželáme!

1.10.2013 – 31.12.2013

50 rokov

Jana Petričová, Kysak 352
Milan Richtarik, Kysak 356
Ing. Darina Rišiaňová, Trebejov 44

55 rokov

Ing. Viera Janíková, Obišovce 17
Božena Macková, Kysak 197

60 rokov

Mária Ferencová, Obišovce 79

90 rokov

Andrej Čontofalský, Lemešany 153

75 rokov

Juraj Kostár, Trebejov 44
Ján Pangrác, Drienovská Nová Ves 122

Naším jubilantom srdečne blahoželáme a prajeme im Božie požehnanie!

(Ak tiež patríte medzi jubilantov, no nenašli ste sa v tomto zozname, povedzte to svojmu presbyterovi, prípadne dajte nám to vedieť na faru. Môže to znamenať, že nemáme váš evidenčný list.)

Mládežnícke okienko :-)

V našom zbere je už tradíciou organizovať detský tábor. Toho roku sa konal na Sigorde pod názvom „V Príbehove“, a to preto, že sme na ňom počas celého týždňa preberali štyri podobenstvá Pána Ježiša: O staviteľoch, O kúkoli medzi pšenickou, Podobienstvo o nemilosrdnom sluhovi a Podobienstvo o boháčovi a chudobnom Lazárovi. Aby ich deti lepšie pochopili tak ku každému príbehu bola zahraná scénka, a každý deň sa naučili jeden veršík z Biblie. Myslím si, že by nezaškodilo ani nám dospelým, keby sme sa ich naučili. Kto má záujem môže si ich nájsť: Príslovia 19:20, 1. Petra 3:17, Rímskym 6:23, Kazateľ 12:14 ☺. Samozrejme, že sme sa nielen učili, ale mali sme aj veľa zaujímavých aktivít a hier. Asi najočakávanejšou bola nočná hra, ktorej sa ale nakoniec zúčastnilo len pár najodvážnejších ☺. Každý večer nesmela chýbať ani rozprávka na dobrú noc. O naše hladné brušká sa celý týždeň starali šikovné tety kuchárky, a že varili výborne, o tom svedčili naše prázdne tanieri. Posledný večer sme mali opekačku. Prežili sme tam požehnané chvíle, kopec srandy, vytvorili nové priateľstvá, a sme vďační Pánu Bohu, že sa o nás tak úžasne staral.

B.B.

Žijeme len raz

Tak, ako každý rok, aj tentoraz sme mali Mládežnícko-dorastový výlet. Tohto roku sa konal na Čingove. Názov tohtoročného výletu bol „Žijeme len raz“, áno, presne ako tá pesnička. Rozprávali sme sa o tom, ako trávim svoj čas a skonštatovali sme, že by sme mali tráviť viac času s Pánom Bohom. Pozreli sme sa aj na život Pána Ježiša, ako on trávil čas, ako pomáhal ľuďom, modlil sa a hlásal evanjelium. My často uprednostňujeme pred Pánom Bohom svoju kariéru, záujmy a všeličo možné, no pre večný život sú nepodstatné veci. Hovorili sme aj o tom, akú malú časť života strávime na Zemi, a že je to iba máličko v porovnaní s večným životom. Okrem toho sme trávili čas hrami, skupinkami, boli sme na bazéne a taktiež na túre, ktorá bola veľmi zaujímavá, pretože sme boli v Slovenskom Raji. Boli sme na Kláštorisku a na Tomášovskom výhlade. Som strašne rád že som mohol byť súčasťou aj tohtoročného mládežnícko-dorastového výletu ☺. Bolo super, ľudia boli super a treba iba ďakovať Pánu Bohu, že sme mohli mať taký super čas ☺.

M.S.

Detský kútik

Ahojte deti ☺ Tak sme tu zas, po prázdninách, oddýchnutí... aj v škole vás už určite nútia rozmýšľať ☺ a aj my tu máme pre vás jednu matematickú úlohu. Je treba vypočítať príklady. Výsledok zodpovedá písmenu (tak ako je uvedené vedľa tabuľky). Prvý stĺpec je jedno meno a druhý ďalšie meno. Vašou úlohou potom bude v Biblii zistiť, v akom príbuzenskom vzťahu boli títo dvaja ľudia a čím bol každý z nich výnimočný (2. Kniha Samuelova, kapitoly 13 a 14 a 1. Kniha Kráľov, kapitoly 2 a 5).

50 – A	$2.5.5 =$	$77 - 3.7 =$	
51 – B	$3.9 + 6.4 =$	$2.4 + 6.7 =$	
52 – L	$2.4.7 =$	$10.4 + 6.2 =$	
53 – M	$11.5 =$	$10 + 20 + 5.4 =$	
54 – N	$5.2.5 + 2 =$	$2.51 - 7.7 =$	
56 – S	$110 \div 2 =$	$7 + 2.10 + 6.5 =$	
57 – U	$2.9.3 =$	$9.6 =$	

V akom príbuzenskom vzťahu boli?

Čím boli výnimoční v celom Izraeli?

- _____
- _____

Ako som organizoval výročie ordinácie

Išlo o pamiatku kňazskej ordinácie nášho ročníka, od ktorej uplynulo presne 60 rokov. Konala sa v Bratislave 18. júla 1953. Na žiadosť väčšiny sa to výročie tentoraz nesvätilo v Bratislave, ale v Martine. Teda posunutý termín výročia i zmena miesta.

Na margo ordinácie treba spomenúť, že sa diala za pohnutých čias. Bol to rok po uväznení spolužiaka Danka Veselého, ako aj viacerých vylúčených prevažne z nášho ročníka. Ale už začiatkom r. 1953 bol bratovi Miškovi Hudákovi a mne pozastavený odklad vojenskej služby, čo znamenalo okamžitý nástup k určeným útvarom. Brat Hudák aj nastúpil, ja vďaka zvláštnej milosti Božej, i prostredníctvom lekárskeho vyšetrenia, som školu ukončil. Aj tak mi po ordinácii nový biskup Dr. J. Chabada veľkodušne oznámil, že iba jemu môžem ďakovať, že som bol pripustený k ordinácii. Poďakoval som.

Totíž ordinovať nás mal doterajší generálny biskup Dr. V. Čobrda, ktorý túto skutočnosť predložil ako podmienku pre svoju následnú abdikáciu. Nedovolili mu. Svoju ordinačnú kázeň nám doposlal prostredníctvom spolužiaka, už nebohého V. Droppu.

Prečo ale organizovanie tejto spomienkovej slávnosti pripadlo mne? Z jednoduchých príčin. Pôvodne sa na to podujala spolužiačka - bývalá farárka v Martine. Z neobjasnených dôvodov akoby na to pozabudla. Nič sa nedialo a čas bežal. A keď sa nikto k tomu nemal, celé to prischlo mne.

Sme iba hriстка pútnikov

*Zostala z nás len hriстка pútnikov,
hoci sme na púť mnohí vyšli.
Sivastý vlas je našou ozdobou.
Pred nami kopec – čoraz vyšší!*

*Čo, čo nám bolo včera na dosah,
stráca sa zrazu kdesi v diali.
Nad nami Sudca drúha misky váh.
Čo sme nestihli, zameškali?*

*No napriek rokom neúrod a drám
nezostali sme nikdy sami.
Ten ťažký koniec bremien niesol Pán.
Čísiť bôľ a zhášal plamy –*

*Nech sa pred nami týči kopec, dva,
nebies vlast' žiari na obzore.
Veď zostať stáť, cúvnuť sa neoddá.
S námahou, no vždy ďalej hore!*

*Zostala z nás len hriстка pútnikov,
za jasných chvíľ, i keď sa zmráka.
Češme sa tou otčinou nebeskou,
keď aj nás náruč Otca čaká!*

L. Fričovský

Bol som potom nesmierne rád, že domáci brat farár v Martine, Milan Kubík ml., nám mimoriadne ochotne vyšiel v ústrety. (termín v chráme k Večeri Pánovej, rokovanie v zborovej sieni, slávnostný obed a podobne). Taktiež si veľmi vážim ústretovosť brata biskupa VD Slavomíra Sabola, ktorý napriek iným prebiehajúcim akciám v cirkvi, poslúžil nám prislúžením Večere Pánovej a prihovril sa aj na spoločnom zasadnutí.

Keďže z vyše 20 ordinovaných sme sa teraz stretli len desiat (jedenásti zomreli, iní onemocneli), snažil som sa do programu stretnutia zapojiť prítomných štyroch seniorov, biskupských tajomníkov, jedného docenta teológie i ďalších. Išlo o hodnotenie života na fakulte počas nášho štúdia. Taktiež o zaradenie do zborovej služby, obohatené o osobné spomienky jednotlivých účastníkov.

K tejto jubilejnej slávnosti sme prizvali aj ďalších spolužiakov, ktorí, pre rozličné prieky od štátnej vrchnosti, nemohli byť v danom čase s nami ordinovaní.

Podarilo sa nám nadviazať kontakt so spolužiakom zo Sliezkej evanjelickej cirkvi: Kažkom Suchankom, ktorý bol v tamojšej sesterskej cirkvi kňazom i seniorom. Aj on sa veľmi potešil nášmu ohlasu.

Zosnulým spolužiakom: Dankovi Veselému a Jankovi Štancelovi, pochovaným na Martinskom cintoríne, sme položili kytice k hrobom a venovali na modlitbách tichú spomienku. O priebehu tejto slávnosti bol uverejnený aj článok v Evanjelickom posle. Skrátený. Z mojej básne boli uverejnené iba dve slohy.

Som vďačný Pánu Bohu, že s Jeho pomocou všetko dopadlo k plnej spokojnosti účastníkov (i za cenu viacnásobnej korešpondencie, telefónnych volaní a pod., náročnej prípravy). A samozrejme tu bola aj mimoriadna ochota a ústretovosť – ako som už uviedol – zo strany domáceho brata farára a milých sestier – cirkevníčok.

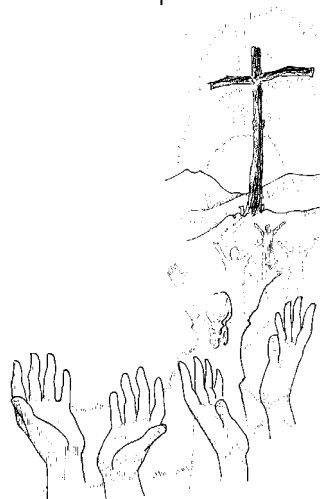
Ja som, okrem spomínaných vecí, pripravil pre účastníkov stretnutia aj básničku – na pamiatku.

L. Fričovský

Ako je to s nami, ľuďmi

Apoštol Pavel píše „milovanému synovi“ Timoteovi a tretiu kapitolu začína týmito veršami: „Toto však vedz, že v posledných dňoch nastanú ťažké časy. Ľudia budú totiž sebeckí, milovníci peňazí, chvastaví, spupní, rúhaví, rodičom neposlušní, nevďační, bezbožní, neláskaví, nezmierní, ohovárační, nezdržanliví, divokí, bez lásky k dobru,“ 2 Tim 3,1-3.

Ťažké časy, to je pre nás pochopiteľné, lebo ponosy na časy sa hrnú zovšadiaľ. No ale tie ťažké časy budú v posledných dňoch. Aj keď nám nie je dané poznať časy, aj tak trochu spozornieme. Obraz, ktorým je vykreslený človek alebo ľudia, je tiež na spozornenie. Je reč o nás, o ľuďoch. Takého správania ľudí sme svedkami stále. Myslím, že sa na tom zhodneme. Na človeka vplýva z každej strany svet – médiá, kolegovia, kamaráti, rodina, práca, alebo nezamestnanosť a mnohé iné vplyvy, pri ktorých je potrebné rozhodnutie pre ten ktorý smer. Každodenné rozhodovania pre život. Tieto rozhodnutia neurobí nikto iný, iba sám človek. Môže sa poradiť, ale rozhodnutie je na ňom samom. Rozprával som sa nedávno s bratom námestným dozorcem Turčianskeho seniorátu. Odišiel pred časom do dôchodku a vyobrazil mi svoj prežitý čas, ako veľkú Božiu milosť. Vidí, ako s ním kráčať Boh životom. Je to tak. Bratia a sestry, náš život zverený Bohu, spoliehanie sa na Neho, je v správnych rukách. Ako je to napísané v Ž 32,8

„Vyučím ťa a ukážem ti cestu, po ktorej kráčať máš, radiť ti chcem a moje oko bude bdieť na tebou.“ Myslím, že to je uistenie, ktoré všetci potrebujeme. Aj keď ľudia narozprávajú o nás veľa, pospomínajú našu minulosť, všetko čo sa im na nás nepáči – iste majú svoje dôvody – aj tak to

uistenie platí, aj tak je stále platné: „Ježiš Kristus ten istý včera i dnes i naveky.“ Žid 13,8 Nech by sa svet menil akokoľvek, máme túto istotu. Túžime po tom, aby sa s Božou pomocou menili aj ľudia k pokániu a tak nachádzali spásu skrze Ježiša Krista, ale tí sa menia aj opačne, no aj tu platí: Pán Ježiš je ten istý naveky. No a môžu aj mnohé narozprávať, poohovárať, ak to nepovedia priamo tomu, o ktorom rozprávajú, tak ohovárajú. Na začiatku odstavca som písal, ako nás všetko ovplyvňuje. Držme sa uistení, berme vážne to, čo nám Boh vo svojom Slove hovorí, a tak sa ovplyvňujeme navzájom, ako Boží ľud, ako tí, ktorí patríme do Jeho cirkvi, jedného cirkevného zboru. Sme bratia a sestry.

Práve preto píšem tieto riadky, na povzbudenie všetkých bratia a sestry, k vytrvalosti. K vytrvalosti a vernosti Tomu, ktorý nás spasil k životu. Nič nás nemôže odlúčiť od lásky Božej, ktorá je v Kristovi Ježišovi, našom Pánovi. R 8,39

Ján Brozman

Milovať budeš svojho blížneho

Počuli ste, že bolo povedané: Milovať budeš svojho blížneho a nenávidieť svojho nepriateľa. Ale ja vám hovorím: Milujte svojich nepriateľov, dobrorečte tým, ktorí vás preklínajú, čiňte dobre tým, ktorí vás nenávidia, a modlite sa za tých, ktorí vás prenasledujú a vám sa protivia. Mt 5,43-44

Veľmi známy text. Väčšinou, keď sa nad ním zamýšľame, myslíme na to, aké ťažké je pre nás milovať svojich nepriateľov. Aké ťažké je pre nás konať dobro tým, ktorí nám ubližujú. Nie sme na takýto prístup vôbec zvyknutí. Ako keby v nás bolo zakorenené to známe: „oko za oko, zub za zub“. A tak rozmýšľame a riešime, ako to zvládnuť. Väčšinou sa nám to ale v praxi veľmi nedari.

Na druhej strane, nad prvou časťou tohto textu - „Milovať budeš svojho blížneho“ - sa ani tak veľmi nezvykneme zamýšľať. Zdá sa nám celkom prirodzené milovať svojich blížnych a konať im dobro. Chcem však položiť otázku: Naozaj je pre nás také samozrejme milovať svojich blížnych? Svojich bratov a sestry? Ak by sa nás niekto na to opýtal, asi by sme bez váhania a rozhodne odpovedali, že áno. Čo však hovoria naše činy? V skutočnosti je to s nami často celkom inak. Susedia sa na seba ani len nepozrú, a to je niekedy ešte ten lepší prípad, ak po sebe cez plot rovno nehádzu kamene. Ak ide o peniaze či majetky, nepoznáme ani vlastného brata či sestru. Ak treba niekomu blízkemu pomôcť, práve nemáme čas. No a o ohováraní či neprijatosti sa radšej ani nebu-

dem rozpisovať. Dalo by sa o tom popísať aj niekoľko strán. Väčšinou sú to ale naši blížni, ku ktorým sa takto správame. Nie sú to naši nepriatelia.

Myslím, že sa nám cieľ: „Milujte svojich nepriateľov“, zdá taký nedosiahnuteľný preto, lebo si uvedomujeme, že často nedokážeme milovať ani len svojich blízkych.

Ak začnete trénovať skok do výšky, a tréner vám hneď postaví latku na dva metre, poviete si, že je to nereálne preskočiť, a ani sa o to nepokúsíte. Ak ju však dá do reálnej výšky, na niekoľký pokus ju preskočíte. To vás povzbudí do ďalšieho tréningu a po nejakej dobe preskočíte aj tie dva metre.

Myslím, že v tomto je to podobné. Skúsme sa pri zamýšľaní nad týmto textom najprv sústrediť na túto jeho časť: „Milovať budeš svojho blížneho“. Sústreďme sa naplno a s vážnosťou na túto nižšiu latku. A keď ju už vo svojich životoch naplno zvládneme, potom sa nám už ani latka: „Milujte svojich nepriateľov“, nebude zdať až taká vysoká.

-ms-

Zborový deň

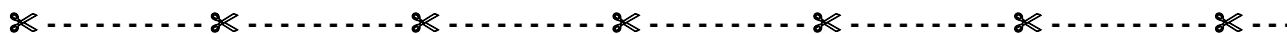
Bolo krásne sobotné dopoludnie 17. augusta, a v našom cirkevnom zbere sa prvýkrát konal zborový deň. Stretli sme sa o 9:00 ráno v kostole v Obišovciach. Deň sme začali modlitbami a piesňami. Naše pozvanie prijali hostia, ktorí v našom zbere pôsobili dlhodobo, alebo len zastupovali. Boli to: konsenior Dušan Havrila s manželkou, seniори Ladislav Fričovský a Branislav Matejka s manželkou, ďalej to boli bratia farári Daniel Mišina a Tomáš German s manželkami a kaplán Peter Székely. Po krátkom stíšení sa k nám hostia prihovorili a nasledovali organizačné informácie od brata

farára Jaroslava Petra. Časť prítomných, ktorí boli zdatnejší, sa pod vedením „hradného pána“ pobrala na hrad Zámčisko, ktorý sme s lesom zdedili po našich predkoch.

Sestry napiekli koláče a iné dobroty a na dvore rozvoňoval guláš, ktorý varil brat Dušan Kosturko. Všetko bolo pripravené a neostávalo nič iné iba čakať na utrpených hladošov vracajúcich sa z povestného hradu. Začala sa hostina a družné rozhovory. Mládežníci pripravili rôzne hry a súťaže. Bolo ozaj veselo. Naším hosťom sme sa chceli poďakovať, že nás poctili svojou návštevou, a tak im na záver brat dozorca Ján Brozman s bratom farárom odovzdali zarámovanú fotografiu urobenú v kostole pred oltárom v ten istý deň. Rozišli sme sa v nádeji, že si stretnutie zopakujeme. Bolo to krásne, veselé a veľmi milé stretnutie, lebo sme boli vedení našim Otcom, ktorý je v nebesiach.

s. Štofánová

Milí dospeláci ☺

Nech vás Boh požehná pri štúdiu. Riešenia hľadajte v 2. knihe Mojžišovej, v 1.-13. kapitole ☺

1. Ako sa ináč nazýva 2. kniha Mojžišova?

2. „... povedal egyptský kráľ hebrejským pôrodným babám, z ktorých jedna sa volala Šifrá a druhá Púá: Keď pomáhate hebrejským ženám pri pôrode, dávajte pozor na pohlavie: ak je to syn, usmrťte ho, ale ak dcéra, nechajte ju nažive.“ (2M1). Prečo tak pôrodné baby v skutočnosti nerobili?

3. Kto našiel malé dieťa v rákosí v košíku a pomenoval ho?

4. Pri akom vrchu sa Mojžišovi zjavil Hospodinov anjel v horiacom kre?

5. Čo povedal Hospodin Mojžišovi z horiaceho kra, aby ako prvé urobil?

6. Ako Boh označil krajinu, do ktorej chcel voviesť svoj ľud?

7. Aký trest dostali Izraelci od faraóna v práci za to, že chceli odísť zasvätiť sviatok Hospodinovi na púšť?

8. Aké rany uvádzal Hospodin na faraóna?

9. Kde bolo svetlo počas rany hustej tmy?

10. V akom mesiaci vyviedol Hospodin Izraelcov z Egypta?

Čítam - čítaš - čítame...

Ak chceš chodiť po vode, musíš vystúpiť z lode (John Ortberg)

Táto kniha je určená všetkým, ktorí sú už unudení z bežnej rutiny kresťanského života. John Ortberg používa biblický záznam Petrovho chodenia po Galilejskom mori na znázornenie toho, ako nás Boh volá, aby sme sa Mu v dôvere odovzdávali, prekonávali svoj strach a nasledovali Ho do vzrušujúceho života, ktorý pripravuje pre veriacich v Neho.

Bezpečie lode, v ktorej učeníci sedia, keď k nim prichádza Pán Ježiš uprostred nočnej búrky, prirovnáva autor k našim sklonom vyhýbať sa riziku a držať sa zaužívaných spôsobov a zvykov. Hovorí, že Boh má pre nás naplánované niečo oveľa viac ako len nudné pridržanie sa každodennej rutiny, a to živý, dynamický vzťah plný dobrodružstva a úžasných zážitkov, ktoré má pre nás Boh pripravené, ak sa odvážime prekonať strach „vystúpiť z lode“, teda opustiť zdanlivé istoty našich súčasných okolností, a kráčať za Ježišom.

Knihu vydalo Slovenské evanjelizačné stredisko.

Kristián Leško

Rozhovor s PaedDr. Milošom Kollárom, PhD., riaditeľom EŠŠI Červenica**Kedy a kde ste sa narodili?**

3.4.1955 v Medzanoch (okr. Prešov), od troch rokov som žil v Prešove.

Aké máte vzdelanie?

Vysokoškolské (stredoškolské vzdelanie som získal na SPŠ elektrotechnickej v Prešove, vysokoškolské vzdelanie na Pedagogickej fakulte UPJŠ v Prešove v kombinácii Matematika – Fyzika; špeciálnu pedagogiku som absolvoval na UK v Bratislave, malý doktorát PaedDr. - UK Bratislava, veľký doktorát PhD. - VŠ zdravotníctva a sociálnej práce v Bratislave)

Aká životná cesta vás priviedla do takejto funkcie?

Od nadobudnutia špecializácie na špeciálnu pedagogiku (1992) sa venujem výchove a vzdelávaniu jednotlivcov s postihnutím (bol som zástupcom riaditeľa Špeciálnej školy v Prešove, neskôr riaditeľom školy pre postihnuté deti vo Vranove nad Topľou.)

Koľko detí je v súčasnosti vo vašej škole?

V súčasnosti má Evanjelická spojená škola internátna v Červenci 33 žiakov (EŠMŠI 9 detí, EŠZŠ pre HSI 15 žiakov, EPŠI 9 žiakov).

Mohli by ste našim čitateľom povedať niečo o ľudoch, ktorí vo vašej škole pracujú?

Zamestnanci v našej škole sa delia na pedagogických a nepedagogických. Medzi pedagogických pracovníkov zaradujeme učiteľov, pedagogických vychovávateľov a asistentov. K nepedagogickým patria pomocní vychovávateľia, administratívni pracovníci, kuchárky, upratovačka, školník a vodič. V súčasnosti má škola 28 zamestnancov + 3 zamestnankyne sú na MD.

Aké formy a postupy sa využívajú na vyučovanie vo vašej škole? Môžete nám opísať aspoň nejaký príklad?

Vyučovací proces je postavený na základe štátnych vzdelávacích programov a následne rozpracovaného Školského vzdelávacieho programu. Každé dieťa má vypracovaný Individuálny vzdelávací program, podľa ktorého sa postupuje vo vyučovaní. Nakoľko žiaci majú postihnuté zmyslové orgány (kombinované postihnutie zrak – sluch) vzdelávací proces je orientovaný na zdravé nepostihnuté zmysly, t.j. hmat, čuch. Základom sú symboly, ktoré dieťa spoznáva hmatom, slúžia aj pre orientáciu v priestore.

Podieľate sa aj vy na výchovnovzdelávacom procese?

Keďže v Praktickej škole máme tri odbory, mojou pracovnou náplňou je najmä práca v Praktickej škole.

Riadite sa vo vašom živote nejakým citátom z Biblie?

„Buď silný a odvážny, nestrachuj sa a nezúfaj! Lebo Hospodin, tvoj Boh, bude s tebou, kamkoľvek pôjdeš.“ Jz 1,9

Máte z vašej nie ľahkej práce aj nejaké veselé príhody?

Nakoľko naše deti sú veľmi „svojské“ je veľmi veľa situácií, ktoré sú svojim spôsobom komické, napr. nový žiak v Praktickej škole mi pravidelne napráva kravatu, oblek, topánky, lebo sa „obliekam ako jeho dedo...“

Prevádzkovať takúto špeciálnu školu je iste finančne veľmi náročné. Stačia vám financie na pokrytie nákladov školy?

Štátne dotácie sú nedostačujúce, prevádzku školy financujeme z charitatívnych darov, asignáciou 2% z daní a podobných príspevkov.

Čo by ste zmenili na vašom pôsobisku?

O zmeny sa pokúšame a realizuje ich stále:

- zmena systému školy, t.j. z bývalej Pomocnej školy na Špeciálnu Základnú školu až po terajšiu Evanjelickú spojenú školu internátnu;

- zmeny vo vybavení školy (počítače, zariadenie Snoezelen miestnosti...);

- zvyšovanie kvalifikácie zamestnancov;
- investičné zámery (výmena plastových okien, rekonštrukcia strechy, edukačno-relaxačné ihrisko pre žiakov)

Tzn. školu meníme systematicky.

Ste vo vašej práci spokojný?

Nedávno som v článku pre EPST uviedol, že v tejto škole som našiel pokoj. Áno, malý, spoľahlivý, duchovne založený kolektív. Čo sa týka manažérskej práce – na tú som zvyknutý. Prosím Pána Boha o zdravie, aby som mohol veci, ktoré mám v hlave, realizovať.

V mene redakčnej rady zborového časopisu Pútnik vám ďakujem za rozhovor.

Dušan Kosturko

Rozpis služieb Božích				
6.10.2013	19. po Svätej Trojici	8:00	Suchá Dolina	1M 15,1-6; Žid 11,1-3.7-10
		9:30	Obišovce	Pam. posvätenia chrámu
13.10.2013	20. po Svätej Trojici Poďakovanie za úrody zeme	8:00	Trebejov	5M 8,7-10; F4,11-13
		9:30	Obišovce	
		11:00	Kysak	
		14:00	Lemešany	
20.10.2013	21. po Svätej Trojici	9:30	Kysak	Pam. posvätenia chrámu
27.10.2013	22. po Svätej Trojici Voľby biskupa VD ECAV na Slovensku	8:00	Drienovská Nová Ves	Am 8,11-12; 1Pt 4,12-19
		9:30	Obišovce	
		11:00	Trebejov	
	Žatva spevokolov	15:00	Budimír	
28.10.2013	Reformačný týždeň	18:00	Kysak	
29.10.2013		18:00	Drienovská Nová Ves	
30.10.2013		18:00	Trebejov	
31.10.2013	Pamiatka reformácie	9:30	Kysak	
		18:00	Obišovce	
1.11.2013	Pamiatka zosnulých Ekumenická pobožnosť	9:00	Obišovce (Dom smútku)	
		9:45	Kysak (Dom smútku)	
3.11.2013	23. po Svätej Trojici	8.00	Kysak	Oz 11,8-9; 1Tes 5,13-15
		9:30	Obišovce	
		11:00	Drienovská Nová Ves	
		14:00	Suchá Dolina	
10.11.2013	24. po Svätej Trojici	8:00	Trebejov	Sof 3,8-17; Žid 3,12-14
		9:30	Obišovce	
		11:00	Kysak	
		13:00	Lemešany	
17.11.2013	25. po Svätej Trojici	9:30	Obišovce	+ posedenie pri káve
		14:00	Trebejov	Misijné popoludnie
24.11.2013	26. po Svätej Trojici Posledná nedeľa cirkevného roka	8:00	Drienovská Nová Ves	Abak 3,3-6; 1K 15,22-28
		9:30	Obišovce	
		11:00	Trebejov	
1.12.2013	1. adventná Začiatok cirkevného roka	8:00	Kysak	Jer 23,5-8; R 13,8-12
		9:30	Obišovce	
		11:00	Drienovská Nová Ves	
		14:00	Suchá Dolina	+VP
8.12.2013	2. adventná	8:00	Trebejov	+VP; Iz 11,1-6; R 15,7-13
		9:30	Obišovce	
		11:00	Kysak	+VP
		14:00	Lemešany	+VP
15.12.2013	3. adventná	8:00	Drienovská Nová Ves	+VP; Iz 40,1-11; 1K 4,1-5
		9:30	Obišovce	+VP
		11:00	Trebejov	
22.12.2013	4. adventná	9:30	Obišovce	Detské bohoslužby